

BOOMPJE VERWISSELEN

(Bäumchen wechsle dich)

Komedie in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

J. Silkens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BOOMPJE VERWISSELEN – BÄUMCHEN WECHSLE DICH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Fred Koller - een chaoot, maar sympathiek. Tijdelijk door zijn vrouw buitengezet, vanwege zijn vrouwenaffaires. Ca. 45-55 j.

Ina Koller - zijn vrouw. Probeert ook een slippertje. Ca. 40-50 j.

Julia - hun dochter. Wil vader en moeder erbij hebben als ze haar toekomstige voorstelt. 24 j.

Elke Bakker - geliefde van Fred. Heeft zakelijk met Ina te maken. Ca. 30 j.

Rudi Wonderman - geliefde van Ina. Ca. 30-35 j.

Martin Sonderman - Julia 's vriend. Wil zijn schoonouders leren kennen voordat hij trouwt. Ca. 25-35 j.

Addi Sonderman - vader van Martin. Heeft het niet gemakkelijk bij zijn vrouw. Ca. 50-60 j.

Zenta Sonderman - zijn vrouw. Moraal is voor haar heel belangrijk. Maakt het leven van haar man erg moeilijk. Ca. 50-60 j.

DECOR:

Gang/ontvangstkamer. Achteraan rechts is een zithoek. Twee zetels en een kleine sofa zijn voldoende. Daarnaast een kleine bar of barwagen. Links een tafeltje, twee stoelen en een kastje. Aan de muur hangen smakvolle schilderijen of foto's. Ook ergens een spiegel. Op tafel of op de kast ligt een mobiele telefoon. De rest naar eigen inzicht inrichten. Achter is de algemene opkomst. Links gaat het naar Ina's bureau, rechts naar de overige vertrekken. Naast de rechterdeur is de garderobe.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek open gaat, zit Rudi in een zetel en geniet van zijn drankje)

RUDI: *(na een poosje)* Ina, ik ben eenzaam! *(Ina komt goed gekleed en opgemaakt van links. Tijdens het gesprek controleert ze haar kleding en make up)*

INA: Ja zeg, je bent nog steeds hier. Ik heb je toch gezegd dat je moest gaan.

RUDI: *(jaloers)* Maar je hebt mij niet verteld dat je uitgaat.

INA: Ik ga niet uit.

RUDI: Waarom maak je je dan zo mooi?

INA: Dat gaat je niets aan. En ga nu eens eindelijk.

RUDI: Zeg, kom nou. Ik dacht dat wij....

INA: *(valt hem in de rede)* Ik krijg bezoek. Ben je nu tevreden?

RUDI: Wat voor bezoek?

INA: Dat gaat je niets aan.

RUDI: Waarom mag ik dat niet weten?

INA: Vraag niet zoveel. Doe je jas aan en ga.

RUDI: Ik weet helemaal niets van jou.

INA: Je weet alles wat je moet weten. Je weet dat ik met computerprogramma's werk, dat ik redelijk kan koken en je weet hoe ik uitzie. Is dat niet genoeg?

RUDI: Je leven is niet pas begonnen toen je mij leerde kennen. Wat was daarvoor?

INA: Ik heb ook computerprogramma's geschreven, voordat ik je kende.

RUDI: En verder?

INA: Ik heb voorheen ook al redelijk gekookt.

RUDI: Je had toch familie.....

INA: Iedereen heeft familie.

RUDI: Je was toch getrouwd....of bent het nog.....Ben je gescheiden?

INA: Vraag niet zoveel. Ga nu.

RUDI: Heb je kinderen?

INA: Als je nu niet gaat, moet ik je buiten gooien.

RUDI: Waarom ga je eigenlijk niet met mij uit?

INA: Een andere keer.

RUDI: Schaam je je met mij.....

INA: Klets toch geen onzin!

RUDI: *(gaat vastberaden verder)*omdat ik een of twee jaar jonger ben?

INA: Stop met dat gevele. Ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat ik 17 jaar ouder ben dan jij.

RUDI: Andere vrouwen zouden hun drie jaar jongere minnaar graag tonen.

INA: Ik ben niet zoals die andere vrouwen.

RUDI: Of kan men zich met mij niet vertonen? *(kijkt naar zichzelf)*

INA: *(dreigend)* Als je nu niet gaat, draai ik je de nek om.

RUDI: Dan zit je met een lijk te kijken en dat zou je bezoek zeker afschrikken.

INA: Eruit nu!

RUDI: Als je mij belooft dat we met elkaar praten.....

INA: Dat doen we toch.

RUDI: Ik wil echter meer over je weten.

INA: Mijn God, werk me niet zo op de zenuwen. We praten daar overmorgen over....

RUDI: Waarom moest ik bijvoorbeeld gisteravond **erna** een sigaret roken?

INA: Daar houden mannen toch van. Die sigaret **erna**.

RUDI: Ik niet. Ik rook niet.

INA: Rook je helemaal niet? Waarom heb je die dan toch gerookt?

RUDI: Om jou een plezier te doen.

INA: *(kreunt)* Mijn God!

RUDI: Na het ontbijt heb je mij gevraagd waarom ik het binnenste niet uit het broodje haal.

INA: Ik heb al gezegd dat je dat moet vergeten.

RUDI: Dat zijn gewoontes van je man en je mist ze. Klopt dat?

INA: Ik mis helemaal niets.

RUDI: Ik wil te graag weten wie dat bezoek is. Is het je man?

INA: Ik waarschuw je. Oh wee als jij je niet aan onze afspraak houdt. *(duwt hem richting deur)* Hoepel op nu. Overmorgen vertel ik je alles.

RUDI: Ik dacht eigenlijk dat het iets vasts tussen ons kon worden.

INA: Daarvoor ben je mij te jong. Op een dag zou je mij bedriegen en dat kan ik niet verdragen.

RUDI: Aha, nu heb ik het. Je man heeft je bedrogen.

INA: Eruit nu! *(kust hem vluchtig)* Tot overmorgen. *(opent de deur, duwt hem naar buiten en leunt opgelucht tegen de gesloten deur)* Waarom doe ik dat? Waarom heb ik een slecht geweten en zou ik dat niet mogen hebben? *(de bel gaat)* Als hij dat nu is....*(Ina opent de deur. Julia, haar dochter komt binnen. Ze omarmt Ina, kust haar*

op beide wangen, kijkt dan nog achterom door de geopende deur)

JULIA: Hoi mam! Wie was die jongeman? Was die bij jou?

INA: *(sluit de deur)* Wie bedoel je?

JULIA: Ik ben zo-even in het trappenhuis een jongeman tegen gekomen.

INA: In dit huis zijn tien woningen. Ik weet niet wie daar allemaal in en uit gaat.

JULIA: Martin komt vandaag.

INA: Ja, ik weet. Hij heeft zich aangemeld.

JULIA: *(kreunend)* Oh nee, ik krijg nog eens iets van zijn goede manieren. Alles moet absoluut correct zijn. Alles moet in orde zijn...Hij kan niet gewoon hier naar toe komen. Nee, hij moet zich eerst aanmelden!

INA: Dat is toch aardig van hem.

JULIA: Hij kan niets spontaan doen. Alles moet gepland en voorbereid worden....

INA: *(kijkt haar nadenkend aan, terwijl ze haar spullen bij elkaar pakt)*
En daarmee wil je trouwen?

JULIA: Ja...Misschien.....Ik weet het nog niet.

INA: Je haat zijn grillen nu al.

JULIA: Mam, nu maak van een mug geen olifant. Ik vind het gewoon overdreven. Dat is alles.

INA: *(citeert)* De liefde gaat, de grillen blijven. Geloof me, ik spreek uit ervaring.

JULIA: Je bent van pap toch niet vanwege zijn grillen gaan scheiden, maar omdat hij geen succes had.

INA: Mis. Het tegendeel klopt eerder. Hij had teveel succes. Niet in zijn beroep, maar bij de vrouwen.

JULIA: Mij heb je verteld dat je door gebrek aan succes in zijn beroep van hem bent gescheiden.

INA: Dat ook. En vanwege zijn grillen.

JULIA: Pap heeft toch geen grillen.

INA: Ben jij met hem getrouwd of ik?

JULIA: Mam, ik ben niet gekomen om ruzie met jou te maken.

INA: Juist. Je bent gekomen om mij jouw Martin voor te stellen.

JULIA: Het moest een verrassing zijn. Maar die heeft hij mij helemaal verpest.

INA: Ben blij dat hij gebeld heeft, anders was ik misschien wel helemaal niet thuis geweest.

JULIA: Maar je bent toch altijd thuis. Je werkt, bent daar, werkt, bent daar.....

INA: Ja, dat denk jij. Je moeder moet er altijd zijn. Je zult er in de

toekomst aan moeten wennen dat ik niet altijd bereikbaar zal zijn.
Ik zal in de toekomst vaker uitgaan.

JULIA: Zonder pap?

INA: Ik leef gescheiden van je vader.

JULIA: Maar jullie zijn niet gescheiden.

INA: Nou en? Wat hij kan, kan ik ook.

JULIA: (*geschrokken*) Heb je soms een vriend?

INA: Dat heb ik niet gezegd.

JULIA: Ik.....ik heb hem ook gevraagd.

INA: Wie? Mijn vriend?

JULIA: Nee, pap.

INA: Wat? Als die hier naar toe komt, zaag ik de trap weg.

JULIA: Je hebt geen trap voor de deur.

INA: Dan graaf ik een kuil voor de voordeur.

JULIA: Mam, alsjeblieft. Martin denkt dat wij een intact ouderlijk huis hebben.

INA: Wat bedoel je, hij denkt?

JULIA: Ik heb hem dat verteld.

INA: Waarom?

JULIA: Omdat hij dat als vanzelfsprekend verlangt en ik het wens.

INA: (*sarcastisch*) Aha. Hij hoeft het maar te verlangen en jij wenst het en je hebt al een intact ouderlijk huis.

JULIA: Mam, maak me niets wijs. Je houdt nog steeds van pap.

INA: Hoe kom je daarbij?

JULIA: Ik heb toch ogen in mijn hoofd.
(*de bel gaat*)

INA: Dan moet je die ogen eens schoon maken.....Daar zal je hem hebben.

JULIA: Mam, alsjeblieft.... (*Ina opent de deur. Daar staat Fred Koller. Hij schijnt heel opgewekt te zijn*)

FRED: Hallo mamma Beer. Pappa Beer is weer in het hol!

INA: En al weer buiten. (*gooit hem de deur voor de neus dicht*)

JULIA: Mam, wat doe je?

INA: (*begint onverstaanbaar te tellen*) Een.....Ik heb de deur dicht gegoooid...Twee...

JULIA: Maar dat was pap!

INA: Drie.....vier.....vijf.....

FRED: (*bonst op de deur en schreeuwt luid*) liiinaaaa!!! liiinaaaa!!!

INA: (*droog*) Nou dan. Hij kan het nog.

JULIA: Mam, dat kun je niet maken!

INA: Dat doe ik bij vreemden altijd.

JULIA: Maar dat was pap!

INA: Welke pap?

JULIA: Mijn vader en jouw man!

FRED: *(bonst weer op de deur)* liliinaaa!!!

INA: Ik heb op het ogenblik geen man.

JULIA: Jullie zijn nog niet gescheiden. *(opent de deur)*

INA: Dat is alleen nog maar een kwestie van tijd.

FRED: *(staat in de geopende deur; houdt zijn neus vast)* Mamma Beer.....*(ziet Julia; stralend)* Julia, mijn lieveling! Je belt en je vader vliegt al naar jou toe. *(pakt haar in de arm)*

INA: Ik had liever gehad dat jij je niet zo gehaast had.

FRED: *(vleiend)* Ben alsjeblieft niet meer kwaad op mij.....

INA: Waarom zou ik kwaad op je zijn? Ik ken je helemaal niet.

JULIA: Mam, alsjeblieft! Ik heb pap gevraagd.

INA: Waarom?

JULIA: Dat heb ik je toch al verteld. Ik wil Martin ook aan mijn vader voorstellen.

INA: *(droog)* Doe het niet als je jouw Martin wilt behouden.

JULIA: Hij zal hem moeten verdragen.

FRED: Dat is juist. Luister niet naar je moeder Luister naar je innerlijke stem.

JULIA: Die ben ik kwijt. Die heeft Martin overgenomen.

INA: Maar kind toch. Je zult toch niet afhankelijk van hem gaan worden.

FRED: Zoals ik het zie, weet die Martin precies wat hij wil.

JULIA: En hij heeft een moeder, die ook weet wat hij wil.

INA: Lieve hemel, dat klinkt niet goed.

FRED: Ik wed dat hij een gentleman is.

JULIA: Dat is hij ook. Hij draagt mij op handen.

INA: Dat gaat voorbij.

JULIA: Hij is heel netjes. Hij laat geen wasgoed rondslingeren. *(met licht verwijt jegens Fred)* En hij gooit ook geen kledingstukken onder het bed.

INA: *(tegen Fred)* Zie je!

FRED: Ik heb nooit wasgoed onder het bed gegooid.

INA: Telkens als ik onder het bed gepoetst had, vond ik een berg sokken.

FRED: Sokken zijn geen wasgoed.

INA: En hij zegt zeker niet iedere keer als hij gaat zitten om te eten: "Nou dan...."

FRED: Dat heb ik niet iedere keer gezegd.

INA: Iedere keer! *(wendt zich tot Julia)* En hij likt na het eten ook niet het mes af, niet waar?

JULIA: Natuurlijk niet.

FRED: Dat heb ik alleen maar gedaan als het eten erg lekker was.

INA: Een aardig woordje was al genoeg geweest.

FRED: Goed, goed, ik zeg het nooit meer.

INA: *(wegwuiwend in de richting van Fred; tegen Julia)* Dus, een wonderknaap.

JULIA: Als je het zo bekijkt.

INA: Laten we eens van vrouw tot vrouw over jouw wonderknaap praten.

FRED: *(protesterend)* Een ogenblikje. Ik ben de vader. Ik wil meepraten.

INA: Jij wacht hier op die wonderknaap.

FRED: *(klagend)* Je hebt mij nog niet eens echt begroet.

INA: Ik heb je begroet. *(toont dat zij de deur heeft dicht gegooid)* Praat met hem van man tot man. Duidelijk?

FRED: *(bindt direct in)* Juist, dat is mijn taak. Als vader zal ik hem eens onder het vergrootglas leggen.

JULIA: Maar met de nodige fijngevoeligheid, hè pap? Laat je alsjeblieft van je beste kant zien.

FRED: Van de allerbeste kant. Ik weet toch wat ik mijn lievelingsdochter schuldig ben.

JULIA: Pap, ik ben je enige dochter.

FRED: Ja, jammer genoeg.

INA: Kom, anders moet ik weer aanhoren dat ik niet in staat zou zijn een tweede kind te krijgen. *(trekt Julia rechts mee af)*

FRED: *(roept haar achterna)* Maar dat heb ik toch helemaal niet gezegd! *(slaat geërgerd tegen zijn wang)* Waarom moest ik dat nu weer zeggen? Waarom kan ik niet één keer mijn brutale mond houden? Zo krijg je haar nooit terug.... *(staat met de rug naar de rechterdeur. Ina opent de deur rechts; wil iets zeggen. Ze hoort de laatste zin van Fred nog; ziet af nog iets te zeggen en maakt zachtjes de deur dicht. Fred maakt zich verder verwijten)* Kom ik hier in de hoop, dat er kans is, haar weer terug te winnen. En wat doe ik? Trap ik sufferd weer vol op de tenen..... *(de bel gaat)* Aha, daar is hij al. *(kijkt op het horloge)* Erg precies op tijd. Nou ja, van een Wonderman kun je het ook niet anders verwachten. *(Fred opent de deur. Buiten staat Rudi Wonderman. Hij gaat onmiddellijk naar binnen)*

RUDI: Ik kom toch niet ongelegen.

FRED: *(heel vriendelijk)* Natuurlijk niet. U wordt al verwacht.

RUDI: Werkelijk?

FRED: U bent dus die Wonderman.

RUDI: Juist.

FRED: *(in zichzelf)* Aan inbeelding geen gebrek.

RUDI: Wat blief?

FRED: *(haastig)* Peter of niet?

RUDI: Ik heet weliswaar Rudi, maar Peter is ook goed.

FRED: U moet mij excuseren. Ik heb een slecht geheugen wat namen betreft. *(bekijkt hem een ogenblik)* U bent dus die wonderknaap.

RUDI: *(verrast)* Heeft zij dat gezegd?

FRED: Heeft ze.

RUDI: Oh!

FRED: Alleen maar oh?

RUDI: Oh! Oh!

FRED: Nou dan.

RUDI: Met wie heb ik het genoeg?

FRED: Ik ben de vader.

RUDI: *(slaat hand tegen zijn voorhoofd)* Natuurlijk. Duidelijk.....Ik had het kunnen weten....Die gelijkenis...

FRED: Niet waar? Zij is mij als uit het gezicht gesneden.

RUDI: Met permissie.....Nog mooier.

FRED: *(duidelijk bemoeid om vriendelijk te zijn)* U....U bedoelt vrouwelijker.

RUDI: Juist.

FRED: *(probeert meer strengheid in zijn stem te brengen)* U weet dat U haar gelukkig moet maken?

RUDI: Ik was niets anders van plan.

FRED: En U weet dat ik U van kant maak als U haar niet gelukkig maakt?

RUDI: Dat wist ik niet.

FRED: Dan weet U het nu.

RUDI: Goed.

FRED: Niet goed! Beter! Voor mijn dochter is het beste net goed genoeg.

RUDI: Ik ben het beste.

FRED: Wat kunt U?

RUDI: Alles.....Bijna alles.

FRED: Dat is slecht.

RUDI: Wat is daaraan slecht?

FRED: Op Uw leeftijd kon ik al alles.

RUDI: Maar dat is toch geweldig.

FRED: Ik leef nu gescheiden van mijn vrouw.

RUDI: Aha.

FRED: Wat betekent aha?

RUDI: Wat hebt U verkeerd gedaan?

FRED: Niets. Ik was perfect. Ik wilde alleen alles uitproberen.....Wilt U ook alles uitproberen?

RUDI: Natuurlijk. Maar ze doet niet overal aan mee.

FRED: Dat ken ik.

RUDI: Ze is een beetje conservatief.

FRED: Ze is de dochter van mijn vrouw.....Dat heeft ze niet van mij, jammer genoeg..... *(de bel gaat)*

RUDI: De bel gaat.

FRED: Oh, dat zullen de ouders zijn. *(Fred opent de deur. Voor de deur staat zijn geliefde Elke Bakker; Fred is verbaasd)* Oh, jij bent het? *(gooit de deur dicht; Elke blijft aan het bellen)*

RUDI: U moet open maken.

FRED: Die gaat wel weer weg.

RUDI: Misschien wil ze naar Uw dochter?

FRED: Vast niet.

RUDI: Ik vraag haar eens. *(gaat naar de deur achter)*

FRED: Nee!! *(Rudi heeft de deur echter al geopend. Elke stormt woedend naar binnen)*

ELKE: *(woedend tegen Fred)* Waarom gooi je de deur voor mijn neus dicht?

FRED: Ik dacht dat je in het verkeerde huis was.

ELKE: Ik ben in het juiste huis. Maar jij kennelijk niet. Wat doe je hier?

FRED: *(voelt zich niet helemaal op zijn gemak)* Kunnen we dat niet buiten bespreken?

RUDI: Ik ben al weg. *(haastig links af)*

FRED: Zou je mij eens willen vertellen wat je hier doet?

ELKE: Ik haal iets af. En jij?

FRED: Ik? Ik.....ik heb iets gebracht.

ELKE: *(iets gekalmeerd)* Werkt zij ook voor jou?

FRED: Zo kan men zeggen. *(heeft zich weer onder controle)* Je hebt mij nooit verteld dat je haar kent.

ELKE: We hebben ook nooit over mijn werk gesproken. Alleen maar over jouw werk.

FRED: Je hebt mij nooit verteld wat je doet.

ELKE: Daar ben ik nooit aan toe gekomen. Jij was altijd aan het woord.

FRED: Ik wilde gewoon dat je mij echt leert kennen.

ELKE: *(sarcastisch)* Ja, door mij precies te vertellen hoe de bloeddruk werkt en dat het belangrijk is die iedere dag te meten.

FRED: Dat is belangrijk voor de gezondheid.

ELKE: Ik ben gezond.....Ik laat mijn bloeddruk twee keer per jaar meten.

FRED: Veel te weinig....

ELKE: Voor mij voldoende.....Waar is ze?

FRED: Ik geloof dat ze er niet is. *(werkt haar richting deur achter)*
Kom gewoon vanavond nog eens terug.

ELKE: *(pakt hem in de arm)* Goed, dan gaan we samen.

FRED: Juist.....Eh, nee, dat gaat niet. *(maakt zich los)* Ik heb haast.

ELKE: Maar als ze niet thuis is.

FRED: Ik....ik moet het haar persoonlijk geven. Weet je wat? Ik wacht hier en als ze komt, geef ik het haar en dan kom ik naar jou.

ELKE: Waarom kunnen we niet samen wachten?

FRED: Waarom zouden we allebei onze tijd verlummelen?
(Ina komt van rechts. Ze ziet Elke onmiddellijk)

INA: Aha, daar bent U al. Wie heeft U binnen gelaten?

ELKE: De jongeman.....

INA: *(sarcastisch)* De jongeman....*(bekijkt Fred even en wendt zich dan weer tot Elke)* U moet hem niet vleien alleen maar omdat het mijn man is. U krijgt Uw computerprogramma ook zo. *(Fred staat achter Ina; geeft Elke teken dat ze de mond moet houden; dreigt haar)*

ELKE: *(negeert Fred; tegen Ina; verbaasd)* Is dat Uw man?

INA: Natuurlijk. Dat heeft hij U niet gezegd? *(draait zich om naar Fred)*

FRED: *(hield juist dreigend zijn vuist omhoog; doet nu alsof hij een vlieg heeft gevangen; haastig)* Daar zijn wij helemaal nog niet aan toe gekomen.... *(opent langzaam de vuist)* Verdorie, ze is ontsnapt.

ELKE: Met de jongeman heb ik de andere bedoeld.

INA: *(tegen Fred)* Ach, hij is er al?

FRED: Hij is er.

INA: En de ouders?

FRED: Heb ik niet gezien.

INA: En waar is hij?

FRED: Geen idee. Bij Julia misschien.

INA: Die was juist bij mij.....Zou jij voor hem kunnen zorgen?

FRED: Ik heb al met hem gepraat. Hij schijnt in orde te zijn. Een beetje ingebeeld misschien....

INA: *(met nadruk)* Zou jij voor hem kunnen zorgen nu je toch hier bent? *(wendt zich tot Elke)* Ik heb hoogstens een half uur nodig. Dan is het programma klaar.

ELKE: Ik kan wachten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto